

รายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

ส่วนที่ ๑
ข้อมูลเบื้องต้น

๑. หน่วยงานผู้รับผิดชอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๒. หน่วยงานผู้บังคับใช้กฎหมาย สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี
๓. ผู้รักษาการตามกฎหมาย นายกรัฐมนตรี
๔. เหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ (ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ)
- ☒ ครบรอบระยะเวลาที่กำหนด
- ☐ ได้รับหนังสือร้องเรียนหรือข้อเสนอแนะจากผู้เกี่ยวข้องในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ การร้องเรียนหรือมีข้อเสนอแนะ)
- ☐ ได้รับข้อเสนอแนะจากคณะกรรมการพัฒนากฎหมายในเรื่อง (ระบุเรื่องที่ได้รับ การเสนอแนะให้ประเมิน)
- ☒ อื่น ๆ คือ ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เพื่อประโยชน์ในการแก้ไขปรับปรุง พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐
๕. วันที่มีเหตุแห่งการประเมินผลสัมฤทธิ์ ๑ มกราคม ๒๕๖๗ โดยประเมินผลที่เกิดจากการ บังคับใช้กฎหมาย ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ ถึงวันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๗
๖. รายชื่อกฎที่เป็นส่วนหนึ่งของการประเมินผลสัมฤทธิ์ในรายงานฉบับนี้ ไม่มี
๗. รายชื่อกฎที่ดำเนินการประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นการเฉพาะ (ประเมินผลสัมฤทธิ์เป็นรายฉบับ ตามแบบรายงานการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎ) ไม่มี

ส่วนที่ ๒
การวิเคราะห์ความจำเป็นและผลกระทบของกฎหมาย

๘. กฎหมายนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อแก้ปัญหาใด
- (๑) เพื่อแก้ปัญหาที่กฎหมายไม่ได้กำหนดเรื่องสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ และให้ ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้อง กับความเป็นจริง รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ อันจะเป็นการส่งเสริมให้มีรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง
- (๒) เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของราชการ โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐ

มีหน้าที่ต้องเปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะข้อยกเว้นที่ไม่ต้องเปิดเผย เพื่อให้ชัดเจนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน

- (๓) เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

๙. มาตรการสำคัญที่ทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายนี้ คือ

- (๑) เพื่อแก้ไขปัญหาที่กฎหมายไม่ได้กำหนดเรื่องสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ และให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ จึงได้กำหนดมาตรการเกี่ยวกับสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชน ดังนี้
- (๑.๑) สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องนำไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗
- (๑.๒) สิทธิในการตรวจสอบข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจสอบได้ ตามมาตรา ๘
- (๑.๓) สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นการเฉพาะราย ตามมาตรา ๑๑
- (๑.๔) สิทธิในการร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ กรณีไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ตามมาตรา ๑๓
- (๑.๕) สิทธิในการร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ กรณีปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ตามมาตรา ๓๓
- (๑.๖) สิทธิในการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๗
- (๑.๗) สิทธิในการได้รับความคุ้มครองและแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๔ และมาตรา ๒๕
- (๑.๘) สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๘
- (๑.๙) สิทธิในการศึกษาค้นคว้าเอกสารประวัติศาสตร์ ตามมาตรา ๒๖
- (๒) เพื่อแก้ไขปัญหาการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผย หรืออาจไม่เปิดเผย เพื่อให้ชัดเจนต่อการปฏิบัติ โดยจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน จึงได้กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ของรัฐในการพิจารณาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ดังนี้
- (๒.๑) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๔
- (๒.๒) กำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐอาจไม่ต้องเปิดเผย ตามมาตรา ๑๕
- (๒.๓) กำหนดหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อาจกระทบถึงประโยชน์ได้เสียของผู้ใด หน่วยงานของรัฐจะต้องแจ้งให้ผู้นั้นเสนอคำคัดค้านภายในระยะเวลาที่กำหนด ตามมาตรา ๑๗

(๓) เพื่อแก้ไขปัญหาการละเมิดข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล และคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ จึงได้กำหนดมาตรการเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ดังนี้

(๓.๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการจัดระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา ๒๓ ดังต่อไปนี้

(๓.๑.๑) ต้องจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลเพียงพอที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นเพื่อการดำเนินงานของหน่วยงานของรัฐให้สำเร็จตามวัตถุประสงค์เท่านั้น และยกเลิกการจัดให้มีระบบดังกล่าวเมื่อหมดความจำเป็น

(๓.๑.๒) พยายามเก็บข้อมูลข่าวสารโดยตรงจากเจ้าของข้อมูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในกรณีที่กระทบถึงประโยชน์ได้เสียโดยตรงของบุคคลนั้น

(๓.๑.๓) จัดให้มีการพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา และตรวจสอบแก้ไขให้ถูกต้องอยู่เสมอเกี่ยวกับสิ่งดังต่อไปนี้

(ก) ประเภทของบุคคลที่มีการเก็บข้อมูลไว้

(ข) ประเภทของระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล

(ค) ลักษณะการใช้ข้อมูลตามปกติ

(ง) วิธีการขอตรวจดูข้อมูลข่าวสารของเจ้าของข้อมูล

(จ) วิธีการขอให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อมูล

(ฉ) แหล่งที่มาของข้อมูล

(๓.๑.๔) ตรวจสอบแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในความรับผิดชอบให้ถูกต้องอยู่เสมอ

(๓.๑.๕) จัดระบบรักษาความปลอดภัยให้แก่ระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามความเหมาะสม เพื่อป้องกันมิให้มีการนำไปใช้โดยไม่เหมาะสมหรือเป็นผลร้ายต่อเจ้าของข้อมูล

(๓.๒) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอมเป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมิได้ตามมาตรา ๒๔ เว้นแต่เป็นการเปิดเผยดังต่อไปนี้

(๓.๒.๑) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานของตน เพื่อการนำไปใช้ตามอำนาจหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐแห่งนั้น

(๓.๒.๒) เป็นการใช้อ้างอิงข้อมูลตามปกติภายในวัตถุประสงค์ของการจัดให้มีระบบข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลนั้น

(๓.๒.๓) ต่อหน่วยงานของรัฐที่ทำงานด้วยการวางแผน หรือการสถิติ หรือสำมะโนต่างๆ ซึ่งมีหน้าที่ต้องรักษาข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไว้ไม่ให้เปิดเผยต่อไปยังผู้อื่น

(๓.๒.๔) เป็นการให้เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัย โดยไม่ระบุชื่อหรือส่วนที่ทำให้รู้ว่าเป็นข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่เกี่ยวกับบุคคลใด

(๓.๒.๕) ต่อหอจดหมายเหตุแห่งชาติ กรมศิลปากร หรือหน่วยงานอื่นของรัฐตามมาตรา ๒๖ วรรคหนึ่ง เพื่อการตรวจดูคุณค่าในการเก็บรักษา

- (๓.๒.๖) ต่อเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการป้องกันการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย การสืบสวน การสอบสวน หรือการฟ้องคดี ไม่ว่าเป็นคดีประเภทใดก็ตาม
- (๓.๒.๗) เป็นการให้ซึ่งจำเป็น เพื่อการป้องกันหรือระงับอันตรายต่อชีวิตหรือสุขภาพของบุคคล
- (๓.๒.๘) ต่อศาล และเจ้าหน้าที่ของรัฐหรือหน่วยงานของรัฐหรือบุคคลที่มีอำนาจตามกฎหมายที่จะขอข้อเท็จจริงดังกล่าว
- (๓.๒.๙) กรณีอื่นตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

๑๐. กฎหมายนี้มีบทบัญญัติกำหนดให้ประชาชนต้องกระทำการหรืองดเว้นกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือไม่ อย่างไร

ไม่มี เนื่องจากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายกลางที่กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการเพื่อให้หน่วยงานของรัฐดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ และกำหนดสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการให้ประชาชนได้รับทราบ

๑๑. กฎหมายนี้ยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพการณ์ พัฒนาการของเทคโนโลยี และวิถีชีวิตของประชาชนหรือไม่ เพียงใด

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีจุดมุ่งหมายสำคัญคือ เพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น เพื่อที่ประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้อย่างถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากยิ่งขึ้น จึงกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยมีข้อยกเว้นอันไม่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่แจ้งชัดและจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน ทั้งนี้ เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยให้มั่นคงและจะยังผลให้ประชาชนมีโอกาสรู้ถึงสิทธิหน้าที่ของตนอย่างเต็มที่ เพื่อที่จะปกป้องรักษาประโยชน์ของตนได้อีกประการหนึ่งด้วย ประกอบกับสมควรคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารของราชการไปพร้อมกัน ด้วยเหตุนี้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จึงยังมีความจำเป็นและสอดคล้องกับสภาพปัจจุบัน แต่สมควรได้รับการปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สามารถบังคับใช้ได้โดยมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (ดูข้อ ๒๒ และข้อ ๒๔)

๑๒. ประโยชน์ที่ประชาชนได้รับจากการมีกฎหมายนี้ คือ

(๑) ประโยชน์ต่อประชาชน

- (๑.๑) ได้มีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้ โดยถูกต้องกับความเป็นจริง
- (๑.๒) ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ อันจะเป็นการส่งเสริมให้มีรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง
- (๑.๓) ได้รับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ

- (๑.๔) ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชนในกิจการของรัฐและประโยชน์สาธารณะ
- (๑.๕) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการพิทักษ์สิทธิของตน
- (๒) ประโยชน์ต่อภาครัฐ
 - (๒.๑) ส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือค่านิยม การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐให้มุ่งสู่ความเชื่อมั่นในหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพ และความโปร่งใส
 - (๒.๒) มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผย หรืออาจไม่เปิดเผย เพื่อให้ชัดเจนต่อการปฏิบัติ โดยจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสาร ที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญ ของเอกชน
 - (๒.๓) เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดี สร้างความน่าเชื่อถือในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของราชการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการให้บริการ ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน

๑๓. กฎหมายนี้ก่อให้เกิดผลดังต่อไปนี้หรือไม่ อย่างไร

- เป็นอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตหรือการประกอบอาชีพของประชาชน
- ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม
- มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมหรือสุขภาพ หรือผลกระทบอื่นที่สำคัญ

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีวัตถุประสงค์โดยตรงเพื่อให้ประชาชน มีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับ ความเป็นจริง ทั้งนี้ก็เพื่อลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม ประกอบกับ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชน จะช่วยลดอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในการติดต่อราชการและยังเป็นการส่งเสริม การประกอบอาชีพของประชาชนให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการรับบริการได้อย่างมี ประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการบางกรณีเป็นการ เปิดเผยเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะซึ่งมีผลกระทบในแง่ดีต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคม ในภาพรวม ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างกระบวนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้เกิดความ โปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้ ทำให้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันลดลง

๑๔. มีสถิติการดำเนินคดีและการลงโทษตามกฎหมาย หรือสถิติการปฏิบัติตามและการบังคับการ ให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

(๑) สถิติการร้องเรียน

สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ได้รับเรื่องร้องเรียนและอุทธรณ์ของประชาชนเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ระหว่าง ปี พ.ศ. ๒๕๔๙ - ๒๕๖๗ สรุปได้ดังนี้ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๗)

ปี พ.ศ.	เรื่องอุทธรณ์	เรื่องร้องเรียน
๒๕๔๙	๑๒๕	๕
๒๕๕๐	๑๐๕	๒๗๗
๒๕๕๑	๗๐	๑๓๓
๒๕๕๒	๑๐๕	๕๕
๒๕๕๓	๒๕๒	๒๔๔
๒๕๕๔	๒๔๙	๕๙๑
๒๕๕๕	๒๕๓	๖๔๗
๒๕๕๖	๑๓๗	๔๓๖
๒๕๕๗	๒๐๐	๓๐๐
๒๕๕๘	๓๐๑	๕๓๖
๒๕๕๙	๓๘๗	๕๐๗
๒๕๖๐	๔๕๖	๖๔๒
๒๕๖๑	๔๕๖	๗๕๑
๒๕๖๒	๕๒๑	๖๔๒
๒๕๖๓	๕๓๔	๖๓๒
๒๕๖๔	๗๐๗	๗๖๔
๒๕๖๕	๕๗๗	๕๗๓
๒๕๖๖	๖๔๘	๖๖๔
๒๕๖๗	๕๒๓	๕๗๙
รวม	๖,๖๐๖	๘,๙๗๘

(๒) สถิติการดำเนินคดีปกครอง

ในระหว่างปี พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๗ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ โดยศาลปกครองมีคำพิพากษาคดีถึงที่สุดแล้ว จำนวน ๘๕ คดี และอยู่ระหว่างการพิจารณาคดี จำนวน ๖๖ คดี รวมทั้งสิ้นจำนวน ๑๕๑ คดี ซึ่งคดีปกครองส่วนใหญ่จะเป็นการฟ้องเพิกถอนคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารกรณีมีคำวินิจฉัยให้ยกอุทธรณ์ และอีกส่วนหนึ่งเป็นการฟ้องคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกรณีไม่เห็นด้วยกับการพิจารณาเรื่องร้องเรียน สรุปได้ดังนี้

ปี พ.ศ.	จำนวน (คดี) ที่ถูกฟ้องต่อศาลปกครอง
๒๕๖๐	๘
๒๕๖๑	๙
๒๕๖๒	๒๙
๒๕๖๓	๒๐
๒๕๖๔	๓๓
๒๕๖๕	๓๘
๒๕๖๖	๑๒
๒๕๖๗	๒
รวม	๑๕๑

๑๕. มีปัญหาและอุปสรรคในการบังคับใช้กฎหมายนี้หรือไม่ อย่างไร

- (๑) ปัญหาความล่าช้าในการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและการพิจารณาอุทธรณ์ เนื่องจากปัจจุบันมีประชาชนใช้สิทธิร้องเรียนและการอุทธรณ์เป็นจำนวนมาก และอัตรากำลังเจ้าหน้าที่ในสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ไม่สอดคล้องกับปริมาณเรื่องร้องเรียนและการอุทธรณ์
- (๒) หน่วยงานของรัฐมักจะใช้ดุลพินิจในการปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ก่อน และให้ผู้ร้องหรือประชาชนไปใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยชี้ขาด
- (๓) ปัจจุบันมีผู้ร้องเรียนอาศัยสิทธิตามกฎหมายในการขอข้อมูลข่าวสารในลักษณะที่เป็นการสร้างภาระแก่หน่วยงานของรัฐ และไม่เป็นประโยชน์ต่อสาธารณะ
- (๔) เนื่องจากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ใช้บังคับมาเป็นเวลากว่า ๒๐ ปีแล้ว และยังไม่เคยมีการปรับปรุงแก้ไขซึ่งอาจทำให้บทบัญญัติของกฎหมายบางประการไม่สอดคล้องกับสภาพการณ์ในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการนำเทคโนโลยีมาใช้เพื่ออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการดำเนินการเรื่องร้องเรียนและการพิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ ๓

การตรวจสอบเนื้อหาของกฎหมาย

๑๖. กฎหมายนี้มีความสัมพันธ์หรือใกล้เคียงกับกฎหมายอื่นหรือไม่ อย่างไร.

- (๑) มีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ เนื่องจากกฎหมายทั้งสองฉบับ กำหนดหลักเกณฑ์และขั้นตอนเกี่ยวกับการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ซึ่งได้แก่ คำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการของเจ้าหน้าที่ของรัฐและหน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่ง

ไม่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารต่อคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้อง รวมทั้งได้กำหนดระยะเวลาในการพิจารณาอุทธรณ์ไว้ด้วย

- (๒) มีความสัมพันธ์กับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ เนื่องจากกฎหมายทั้งสองฉบับได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ รวมถึงการเก็บรวบรวม การใช้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล โดยมีหลักการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล เหมือนกัน กล่าวคือ หน่วยงานของรัฐจะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของตนต่อหน่วยงานของรัฐแห่งอื่นหรือผู้อื่น โดยปราศจากความยินยอม เป็นหนังสือของเจ้าของข้อมูลที่ให้ไว้ล่วงหน้าหรือในขณะนั้นมีได้ แต่ทั้งนี้ก็มีข้อยกเว้น ที่สามารถเปิดเผยได้ตามที่กฎหมายกำหนดไว้
- (๓) มีความสัมพันธ์กับพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. ๒๕๕๖ เนื่องจากกฎหมายทั้งสองฉบับ ได้กำหนดเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการไว้ว่า การปฏิบัติราชการในเรื่องใด ๆ โดยปกติให้ถือว่าเป็นเรื่องเปิดเผย เว้นแต่เป็นกรณีที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อประโยชน์ในการรักษาความมั่นคงของประเทศ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ การรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน หรือการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล จึงให้กำหนดเป็นความลับได้เท่าที่จำเป็น

๑๗. มีการฟ้องคดีต่อศาลรัฐธรรมนูญหรือศาลปกครอง หรือการร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเกี่ยวกับกฎหมายนี้กี่เรื่องและในประเด็นใด ไม่มี

๑๘. การใช้ระบบอนุญาต ระบบคณะกรรมการ ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่ และโทษอาญาในกฎหมายนี้ (ถ้ามี) ยังมีความเหมาะสมอยู่หรือไม่ อย่างไร ไม่มี

ส่วนที่ ๔

ผลการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๑๙. การรับฟังความคิดเห็น

☒ ได้รับฟังความคิดเห็นโดยถูกต้องตามข้อ ๕ และข้อ ๖ ของแนวทางการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมายแล้ว โดยวิธีการรับฟังความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง ผ่านระบบกลางทางกฎหมาย (www.law.go.th) เว็บไซต์สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี (www.opm.go.th) และเว็บไซต์สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (www.oic.go.th) รวมทั้งมีหนังสือแจ้งเวียนหน่วยงานของรัฐ ตั้งแต่วันที่ ๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๗ - ๖ ธันวาคม ๒๕๖๗ (ระยะเวลา ๓๐ วัน)

☐ ได้รับฟังความคิดเห็นโดยวิธีอื่นนอกจากผ่านระบบกลาง (หากมี โดยระบุทุกวิธี)

ผู้ที่เกี่ยวข้องมีความเห็นเกี่ยวกับกฎหมายนี้หรือผลกระทบของกฎหมายนี้อย่างไร

(๑) ผู้ที่เกี่ยวข้องกับการแสดงความคิดเห็น มีจำนวน ๑,๖๕๓ คน แบ่งออกเป็น ดังนี้

(๑.๑) ประชาชนทั่วไป จำนวน ๘๐ คน

(๑.๒) หน่วยงานของรัฐและเจ้าหน้าที่ของรัฐ จำนวน ๑,๕๖๐ คน

(๑.๓) คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (กวน.) จำนวน ๘ คน

(๑.๔) คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) และคณะอนุกรรมการใน กขร. จำนวน ๕ คน

(๒) ความเห็นต่อสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของประชาชนในพระราชบัญญัตินี้ ควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมหรือไม่ อย่างไร

(๒.๑) สิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องนำไปลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ตามมาตรา ๗

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๓๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๓.๒๔ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๗ ให้สอดคล้องกับปัจจุบันและเพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลได้โดยสะดวกและง่าย เพื่อความโปร่งใส เป็นธรรมและตรวจสอบได้ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๖ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากมีความชัดเจนและครอบคลุมสิทธิประโยชน์ของประชาชนเพียงพอแล้ว

(๒.๒) สิทธิในการตรวจดูข้อมูลข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๓๖๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๒๗ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๙ เพื่อความโปร่งใสและสามารถตรวจสอบได้ ทั้งเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามีส่วนร่วมในการดำเนินงานของภาครัฐ และเสนอความเห็นประกอบการพิจารณาในการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ โดยให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีสถานที่/ศูนย์ข้อมูลข่าวสารไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้โดยสะดวก สามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารได้ด้วยตนเอง และมีข้อกำหนดให้ประชาชนมีสิทธิขอคัดถ่ายสำเนาข้อมูลข่าวสารนั้นได้ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๙๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๗๓ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากมีความชัดเจนและครอบคลุมสิทธิประโยชน์ของประชาชน โดยมีการกำหนดไว้ครบถ้วนสมบูรณ์แล้ว

(๒.๓) สิทธิในการขอข้อมูลข่าวสารเรื่องหนึ่งเรื่องใดเป็นการเฉพาะราย ตามมาตรา ๑๑

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๓๔๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๐๖ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๑๑ เนื่องจากข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยได้เป็นการทั่วไปยังไม่ตอบสนองความต้องการของประชาชนเท่าที่ควร ประชาชนไม่สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้โดยสะดวก รวดเร็วตามระบบเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป และยังขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของเจ้าหน้าที่และหน่วยงานของรัฐเป็นหลัก ควรเน้นที่การขยายขอบเขตข้อมูลที่ประชาชนสามารถขอได้ การทำให้กระบวนการขอข้อมูลสะดวกและรวดเร็ว การกำหนดระยะเวลาในการให้ข้อมูล การลดข้อจำกัดในการปฏิเสธข้อมูล การให้ประชาชนสามารถขอข้อมูลที่มีอยู่แล้วง่ายขึ้น การใช้ภาษาที่เข้าใจง่าย และการตรวจสอบการปฏิบัติงาน เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่สำคัญและส่งเสริมสิทธิในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้เต็มที่ เห็นควรให้สิทธิเฉพาะรายที่มีส่วนเกี่ยวข้องและได้รับผลกระทบโดยตรงหรือในฐานะผู้เสียหายเท่านั้น พร้อมทั้งกำหนดจำนวนครั้งในการขอให้ชัดเจน และให้มีมาตรการป้องกัน

การใช้สิทธิโดยไม่สุจริตของประชาชน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙๔ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากมาตรา ๑๑ กำหนดชัดเจนเหมาะสมเพียงพอแล้ว เนื่องจากการให้สิทธิประชาชนในการขอข้อมูลข่าวสารได้เป็นการทั่วไป นอกเหนือจากที่กำหนดไว้ในมาตรา ๗ และมาตรา ๙

(๒.๔) สิทธิในการร้องเรียนหน่วยงานของรัฐกรณีไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้

ตามมาตรา ๑๓

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๓๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๙.๙๗ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๑๓ โดยเห็นควรมีการปรับปรุงกระบวนการร้องเรียนให้ชัดเจนและสะดวกยิ่งขึ้น เช่น การกำหนดระยะเวลาในการพิจารณา การเพิ่มช่องทางในการร้องเรียนออนไลน์ การคุ้มครองผู้ร้องเรียน การเสริมสร้างความโปร่งใสในการพิจารณา การจัดตั้งหน่วยงานอิสระเพื่อพิจารณาการร้องเรียน การรายงานผลการร้องเรียนสู่สาธารณะ และการให้ข้อมูลแก่ประชาชน เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้สิทธิในการร้องเรียนได้อย่างเต็มที่และมีประสิทธิภาพ รวมทั้งควรมีการแก้ไขเรื่องระยะเวลาการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐ ให้มีความเหมาะสมและเพียงพอต่อการดำเนินการ เพื่อลดปัญหาความล่าช้า ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๐๓ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากมาตรา ๑๓ เป็นการให้สิทธิแก่ประชาชนในการเรียกร้องเพื่อเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการเท่าที่จำเป็น รวมทั้งเป็นการกระตุ้นให้หน่วยงานรัฐมีความตระหนักในเรื่องข้อมูลข่าวสารของราชการ

(๒.๕) สิทธิในการร้องเรียนหน่วยงานของรัฐ กรณีปฏิเสธว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารอยู่ในความครอบครอง ตามมาตรา ๓๓

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๒๙๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๘.๕๘ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๓๓ โดยเห็นควรมีข้อกำหนดเรื่องบทลงโทษหน่วยงานของรัฐ กรณีปกปิดข้อมูลหรือไม่ได้รับความสะดวก อันทำให้เกิดผลเสียอย่างร้ายแรงต่อประชาชน หรือหน่วยงานอื่น

ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๔๒ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากบทบัญญัติดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนสามารถตรวจสอบหน่วยงานของรัฐได้ ในกรณีที่ประชาชนขอข้อมูลข่าวสารจากหน่วยงานของรัฐแต่ถูกปฏิเสธโดยอ้างว่าไม่มีข้อมูลข่าวสารดังกล่าว ในกรณีนี้หากประชาชนไม่เชื่อว่าเป็นความจริง ประชาชนมีสิทธิที่จะยื่นคำร้องต่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเพื่อให้ตรวจสอบในเรื่องดังกล่าวได้ โดยถือเป็นกลไกการตรวจสอบอีกชั้นหนึ่ง เพื่อป้องกันมิให้หน่วยงานของรัฐปฏิเสธการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนโดยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย

(๒.๖) สิทธิในการคัดค้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๗

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๓๕๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๗๙ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๑๗ โดยควรปรับปรุงแก้ไขระยะเวลาในการเสนอคัดค้าน เช่น ๓๐ วัน หรือ ๔๕ วัน เป็นต้น และควรเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการคุ้มครองข้อมูลที่จำเป็นต้องปิดกั้น

และการส่งเสริมสิทธิของประชาชนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร โดยการกำหนดกรอบที่ชัดเจนในการคัดค้าน การเพิ่มความโปร่งใสในการพิจารณาคัดค้าน การกำหนดระยะเวลาที่เหมาะสมในการพิจารณาคัดค้าน การให้เหตุผลที่ชัดเจนในการคัดค้าน การจัดตั้งช่องทางทบทวนและการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลที่ไม่เกินความจำเป็น เพื่อให้ระบบการคัดค้านข้อมูลข่าวสารมีประสิทธิภาพและเป็นธรรม และควรเพิ่มช่องทางการยื่นคำคัดค้านอื่นนอกเหนือจากการทำเป็นหนังสือ เนื่องจากปัจจุบันมีการนำเทคโนโลยีมาใช้กันอย่างแพร่หลายอาจนำระบบอิเล็กทรอนิกส์เข้ามาใช้ควบคู่กัน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๐๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๒๑ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากเป็นบทบัญญัติที่ปกป้องสิทธิของประชาชน ในกรณีที่ข้อมูลข่าวสารของราชการบางอย่างมีผลกระทบต่อบุคคลนั้น โดยเจ้าหน้าที่ของรัฐต้องแจ้งให้ผู้มีประโยชน์ได้เสียจากข้อมูลนั้นเสนอคำคัดค้านภายในระยะเวลาที่กำหนด ซึ่งบทบัญญัติกำหนดระยะเวลาให้ทำหนังสือคัดค้านได้ภายในอย่างน้อย ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้ง อีกทั้งกรณีที่มีการคัดค้านและเจ้าหน้าที่มีคำสั่งไม่รับฟังคำคัดค้านดังกล่าว เจ้าหน้าที่จะเปิดเผยข้อมูลนั้นไม่ได้จนกว่าจะพ้นระยะเวลาอุทธรณ์หรือจนกว่าคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้เปิดเผยได้

(๒.๗) สิทธิในการได้รับความคุ้มครองและแก้ไขข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตามมาตรา

๒๔ และมาตรา ๒๕

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๓๖๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๔๕ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๒๔ โดยเพิ่มเติมข้อยกเว้นที่หน่วยงานของรัฐสามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ในกรณีที่หน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นเจ้าของข้อมูล พิจารณาแล้วเห็นว่า การเปิดเผยข้อมูลนั้นจะเป็นประโยชน์กับเจ้าของข้อมูล หรือการเปิดเผยจะไม่ทำให้เจ้าของข้อมูลเดือดร้อน หรือเพื่อประโยชน์แก่สาธารณะก็สามารถเปิดเผยข้อมูลดังกล่าวได้โดยเจ้าของข้อมูลไม่ต้องให้ความยินยอม ขยายคำจำกัดความของข้อมูลส่วนบุคคล การกำหนดกระบวนการที่ชัดเจนในการแก้ไขข้อมูลที่ไม่ถูกต้อง การเพิ่มการคุ้มครองข้อมูลในกรณีฉุกเฉิน การให้สิทธิในการร้องเรียนหากเกิดการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล และควรแก้ไขให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕๕ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เพราะเป็นการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐ ไม่สามารถเปิดเผยโดยไม่ได้รับความยินยอมจากเจ้าของข้อมูลก่อน เว้นแต่จะเข้าเงื่อนไขตามที่กฎหมายบัญญัติให้สามารถเปิดเผยได้ อีกทั้ง เจ้าของข้อมูลย่อมมีสิทธิที่จะได้รับรู้ถึงข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องกับตน และหากเห็นว่าข้อมูลข่าวสารนั้นไม่ถูกต้อง เจ้าของข้อมูลย่อมมีสิทธิที่จะขอแก้ไขข้อมูลข่าวสารนั้นให้ถูกต้องได้ ในฐานะที่ตนเองเป็นเจ้าของข้อมูลข่าวสารดังกล่าว

(๒.๘) สิทธิในการอุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามมาตรา ๑๘

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๓๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๘๘ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๑๘ โดยเห็นควร

ขยายระยะเวลาในการอุทธรณ์และการให้หน่วยงานส่งเอกสารตอบกลับเพิ่มเติม เพื่อประกันความเป็นธรรมและคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการจัดทำคำอุทธรณ์ อย่างเพียงพอ และเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานในการปฏิบัติราชการของภาครัฐ การขยายสิทธิในการอุทธรณ์กรณีข้อมูลถูกจำกัด และการตรวจสอบการใช้อำนาจ ในการปฏิเสธข้อมูล เพื่อให้การอุทธรณ์มีความยุติธรรมและประชาชนสามารถเข้าถึง ข้อมูลข่าวสารได้อย่างเต็มที่ และการพัฒนาระบบการอุทธรณ์คำสั่งปฏิเสธการ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้สามารถยื่นอุทธรณ์ผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ได้ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๓๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๑๒ เห็นว่าไม่ควร แก้ไข เพราะมีความครบถ้วน ถูกต้องเพียงพอแล้ว และควรอุทธรณ์ภายใน ๓๐ วัน และกำหนดให้กฎหมายแจ้งสิทธิการอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการให้มีความชัดเจน ในทางปฏิบัติของหน่วยงานข้อมูลข่าวสาร

(๒.๙) สิทธิในการศึกษาค้นคว้าเอกสารประวัติศาสตร์ ตามมาตรา ๒๖

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๑,๓๘๐ คน คิดเป็น ร้อยละ ๘๓.๔๘ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติมาตรา ๒๖ เพื่อให้เป็น ปัจจุบันตามสภาพของสังคมและเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไป เพื่อประโยชน์ต่อ การศึกษาค้นคว้าวิจัย แก้ไขการขยายขอบเขตของเอกสารที่สามารถเข้าถึงได้ โดยไม่กระทบต่อความมั่นคงของรัฐ การใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการเปิดเผยข้อมูล การเปิดเผยเอกสารเกี่ยวกับการละเมิดสิทธิมนุษยชนในอดีต การส่งเสริมการศึกษา และวิจัยในด้านประวัติศาสตร์ และการพัฒนาแหล่งข้อมูลเอกสารประวัติศาสตร์ เพื่อให้ประชาชนสามารถเข้าถึงและศึกษาข้อมูลได้อย่างโปร่งใสและสะดวก ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๒๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๕๒ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข บทบัญญัติดังกล่าวมีความเหมาะสมแล้ว เพราะข้อมูลข่าวสารดังกล่าวเป็นข้อมูล ข่าวสารที่หน่วยงานของรัฐไม่ประสงค์จะเก็บรักษาไว้แล้ว หรือมีอายุครบ ๗๕ ปี หรือ ๒๐ ปี แล้วแต่กรณี กรณีจึงไม่มีเหตุจำเป็นที่จะต้องสงวนหวงห้ามข้อมูลข่าวสาร ดังกล่าวแล้ว จึงเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นเอกสารประวัติศาสตร์ที่สามารถเปิดให้ ประชาชนโดยทั่วไปสามารถศึกษาค้นคว้าได้

(๓) ความเห็นต่อสิทธิของคนต่างด้าวในพระราชบัญญัตินี้

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๙๗๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๑๐ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไข โดยเห็นควรกำหนดคำนิยาม “คนต่างด้าว” ว่า ‘บุคคลที่ไม่มีสัญชาติไทย’ เท่านั้น ควรคำนึงถึงสิทธิ เสรี และหน้าที่ของคนไทยเป็น อันดับแรกก่อน แก้ไขบทบัญญัติในการกำหนดสิทธิของคนต่างด้าวให้มีความแน่ชัดว่า สามารถเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้เพียงเท่าที่สำคัญ จำเป็น และรวมถึงข้อจำกัดในการ เข้าถึงข้อมูลส่วนบุคคลที่เคร่งครัด เข้มงวดมากกว่า คนไทย ประกอบกับเพื่อความมั่นคง ของประเทศ การถูกโจมตีของข้อมูลข่าวสาร ซึ่งประเทศไทยปัจจุบันมีคนต่างด้าวเข้ามา อาศัยประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ เพื่อแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบทำให้เกิดความ เสียหายต่อเจ้าของข้อมูลเป็นจำนวนมาก สมควรมีบทบัญญัติที่เคร่งครัดในการเปิดเผย ข้อมูลต่อบุคคลต่างด้าวให้มากยิ่งขึ้น แต่ยังคงพิจารณาความมั่นคงของชาติและความเป็น ส่วนตัวของบุคคลให้เหมาะสม ในขณะเดียวกันควรส่งเสริมการเข้าถึงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ

การพัฒนาและการส่งเสริมสิทธิมนุษยชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๖๗๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๕๐ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากมีความชัดเจนเพียงพอแล้ว และต้องพิจารณาจากสถิติการมายื่นเรื่องขอข้อมูลข่าวสารของราชการว่ามีกรณีของคนต่างด้าวหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้ ในแง่ของนิติบุคคล ควรเป็นไปตามกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

(๔) ความเห็นต่อข้อมูลข่าวสารที่ไม่ต้องเปิดเผย ในหมวด ๒ ของพระราชบัญญัตินี้

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๘๘๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๗๒ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขบทบัญญัติให้มีความชัดเจน โดยเพิ่มเติมลักษณะข้อมูลข่าวสารที่อาจมีค่าส่งไม่เปิดเผยว่า “เป็นข้อมูลข่าวสารของราชการที่มีความสำคัญซึ่งการเปิดเผยอาจกระทบต่อการปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐผู้เป็นเจ้าของข้อมูลเกินสมควร” แก้ไขในเรื่องจำนวนครั้งในการขอข้อมูล รวมทั้งระบุเหตุผลในการขอ เพื่อมิให้บุคคลร้องขอตามอำเภอใจ อันเป็นการใช้สิทธิไม่สุจริต และเป็นการสร้างภาระให้แก่เจ้าหน้าที่ แก้ไขเพิ่มเติมอาจพิจารณาในด้านต่างๆ เช่น การกำหนดกรอบเวลาสำหรับการเปิดเผยข้อมูล, การคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคล และการเพิ่มความโปร่งใสในการใช้ข้อมูลเพื่อการปฏิเสธข้อมูล เพื่อให้แน่ใจว่าภาครัฐจะเปิดเผยข้อมูลที่จำเป็นต่อประชาชนได้ในระยะยาว และกำหนดให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารระดับจังหวัด เพื่อทำหน้าที่พิจารณาอุทธรณ์คำสั่งมิให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๗๖๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๒๘ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากข้อมูลข่าวสารในหมวดนี้ เป็นข้อมูลที่มีความอ่อนไหวซึ่งอาจมีผลกระทบต่อความมั่นคงหรือกระทบผู้มีประโยชน์ได้เสียเป็นจำนวนมาก การกำหนดให้ปกปิดข้อมูลข่าวสารประเภทนี้เป็นหลัก โดยมีข้อยกเว้นบางประการ จึงสมควรแล้วเพื่อปกป้องผู้มีส่วนได้เสีย

(๕) ความเห็นต่อข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลในพระราชบัญญัตินี้

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๙๗๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๙๒ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขโดยเพิ่มบทบัญญัติเกี่ยวกับสิทธิของบุคคลในการเข้าถึงและแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลของตนเองและกำหนดมาตรการลงโทษที่ชัดเจนสำหรับการละเมิดข้อมูลส่วนบุคคล แก้ไขเพิ่มเติมเพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล พ.ศ. ๒๕๖๒ โดยการสร้างมาตรการควบคุมการเปิดเผยข้อมูลและส่งเสริมการใช้ข้อมูลอย่างโปร่งใสและมีความรับผิดชอบ และปรับปรุงรูปแบบการยื่นคำขอข้อมูลส่วนบุคคล/การยื่นคำขอแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคล นอกจากการยื่นคำร้องเป็นหนังสือ อาจพัฒนาระบบการยื่นคำขอผ่านทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ และสามารถตรวจสอบผลการยื่นคำขอ/การยื่นคำขอแก้ไขข้อมูลส่วนบุคคลได้ เพื่อให้ประชาชน บุคคลภายนอกหรือเอกชน ได้รับข้อมูลอย่างรวดเร็ว ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๖๗๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๐๘ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากมีหลักเกณฑ์และมาตรการในการคุ้มครองข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลที่อยู่ในความควบคุมดูแลของหน่วยงานของรัฐที่เหมาะสมและไม่กระทบต่อสิทธิของเจ้าของข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลจนเกินสมควร

(๖) ความเห็นต่ออำนาจหน้าที่ องค์ประกอบและที่มาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.)

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๙๒๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๖.๒๐ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขให้มีผู้แทนจากภาคธุรกิจ เช่นสภาหอการค้าสภาอุตสาหกรรม และผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลเข้าไปด้วย ควรเพิ่มอำนาจการลงโทษหน่วยงานของรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย กำหนดคุณสมบัติของคณะกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิให้ชัดเจน เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการด้านการบริหารข้อมูลข่าวสารของราชการ เช่น กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิควรเป็นผู้มีความรู้ ความเชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพิ่มกลไกตรวจสอบและการให้ความสำคัญกับการหมุนเวียนของกรรมการและการเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานต่างๆ จะช่วยให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของภาครัฐเป็นไปตามหลักการของสิทธิมนุษยชนและความโปร่งใสที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้ ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๗๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๘๐ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากอำนาจหน้าที่ องค์ประกอบและที่มาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (กขร.) ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดหลักการไว้อย่างเหมาะสมและเพียงพอแล้ว

(๗) ความเห็นต่ออำนาจหน้าที่ องค์ประกอบ และที่มาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (กวล.)

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๙๑๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๕๙ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไขโดยการกำหนดคุณสมบัติพื้นฐานของคณะกรรมการดังกล่าวไว้ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เพื่อที่จะได้ใช้เป็นแนวทางในการคัดเลือกบุคคลที่มีความเชี่ยวชาญมาดำรงตำแหน่งกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และเพิ่มอำนาจในการลงโทษหน่วยงานที่ไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัย และการเสริมสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกจะช่วยให้การทำงานของ กวล. สามารถบรรลุเป้าหมายในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และปกป้องสิทธิของประชาชนได้ดียิ่งขึ้น ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๗๓๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๔๑ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจาก อำนาจหน้าที่ องค์ประกอบ และที่มาของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (กวล.) มีความเหมาะสมแล้ว

(๘) ความเห็นต่อสถานะและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (สขร.)

ผลการสำรวจความคิดเห็นพบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๙๑๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๕ เห็นควรให้มีการปรับปรุงแก้ไข เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นหน่วยงานในสังกัดสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี การดำเนินงานอาจมีข้อจำกัดและอยู่ภายใต้การควบคุมจากฝ่ายบริหารได้ ทำให้ในบางครั้งอาจเกิดการตั้งคำถามจากสังคมถึงความโปร่งใสในการดำเนินงานของหน่วยงาน ดังนั้น หากกำหนดให้สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นหน่วยงานอิสระที่ไม่อยู่ภายใต้บังคับบัญชาของฝ่ายบริหาร อาจทำให้การดำเนินงานมีความเป็นอิสระ คล่องตัว มีความโปร่งใสในการดำเนินงาน และได้รับความเชื่อมั่นจากประชาชนมากขึ้น เพิ่มเจ้าหน้าที่ให้สามารถรองรับสำนวนการอุทธรณ์ของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร (กวล.)

และการพัฒนาระบบงานของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ เพิ่มงบประมาณสนับสนุนและบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญกำหนดบทบาทในการจัดทำระบบดิจิทัลที่ช่วยเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เน้นการเพิ่มความเป็นอิสระ และอำนาจในการบังคับใช้กฎหมาย การเสริมสร้างความโปร่งใสในการทำงานและการให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมจากภาคประชาชน และผู้เชี่ยวชาญ ในการตัดสินใจ เพื่อให้ สขร. สามารถทำหน้าที่ในการตรวจสอบและส่งเสริมการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ส่วนผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน ๗๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๔.๖๕ เห็นว่าไม่ควรแก้ไข เนื่องจากสถานะและอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ (สขร.) ในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ได้กำหนดหลักการไว้อย่างเพียงพอแล้ว

(๙) ความเห็นต่อประเด็นข้อกฎหมายใดที่ควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติม

ผลการสำรวจความคิดเห็นต่อประเด็นข้อกฎหมายที่ควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติม มีดังนี้

(๙.๑) สขร. ในฐานะหน่วยงานเชิงวิชาการอาจต้องพิจารณาเพิ่มความสมบูรณ์ให้กับหมวด ๒ ให้สอดคล้องกับยุคสมัยที่เปลี่ยนไป เฉพาะอย่างยิ่งการขยายความมาตรา ๑๕ (๗) เนื่องจากปัจจุบันมีการกล่าวถึงข้อมูลเปิดภาครัฐ (open government data) ซึ่งเป็นการเชื่อมโยงฐานข้อมูลดิจิทัลของหน่วยงานต่างๆ ที่เน้นการให้บริการภาคประชาชน ธุรกิจเอกชน ในลักษณะ big data

(๙.๒) ควรพิจารณาถึงบทกำหนดโทษทางปกครองเพิ่มเติมเข้ามาในกฎหมาย และมาตรการบังคับกับหน่วยงานรัฐที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมาย นอกจากนี้ควรพิจารณาทบทวนนิยามศัพท์ต่าง ๆ ในกฎหมายฉบับนี้ใหม่ ให้สอดคล้องกับสภาพการณ์ความเปลี่ยนแปลงและสัมพันธ์กับกฎหมายอื่น ได้แก่ นิยาม หน่วยงานของรัฐ ข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคล ตลอดจนแก้ไขให้กฎหมายให้สอดคล้องกับหลักการใหม่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ที่กำหนดให้เป็นหน้าที่ของรัฐ ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ การเพิ่มเติมนิยามชุมชนที่มีสิทธิขอข้อมูลข่าวสารได้และหน่วยงานรัฐจะต้องเปิดเผยข้อมูลให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวกด้วยว่าจะมีการปฏิบัติอย่างไรบ้าง

(๙.๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๙ ควรดำรงตำแหน่งไม่เกิน ๒ วาระ

(๙.๔) ควรกำหนดให้ กอว. เมื่อครบวาระให้ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีการแต่งตั้ง กอว. ชุดใหม่

(๙.๕) ควรนำระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยงานสารบรรณ เกี่ยวกับระบบสารบรรณอิเล็กทรอนิกส์เพื่อเพิ่มเติมรูปแบบข้อมูลข่าวสารในรูปแบบอิเล็กทรอนิกส์ เพื่อให้รับส่งแบบอิเล็กทรอนิกส์ และสามารถส่งข้อมูลผ่านไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ได้

(๙.๖) ควรให้มีการแก้ไขปรับปรุงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการพ.ศ. ๒๕๔๐ ให้สอดคล้องกับสภาพของสังคม เศรษฐกิจ และเทคโนโลยีสารสนเทศที่เปลี่ยนแปลงไป และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจของข้อมูลข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยให้กับประชาชนได้รับทราบเพื่อประชาชนจะได้ใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารสาธารณะดังกล่าวอย่างเต็มที่ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศในยุคปัจจุบันมาใช้ในการจัดการระบบข้อมูลข่าวสาร ไม่ว่าจะเป็นการจัดเก็บ การใช้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร เพื่อการบูรณาการของข้อมูล

ข่าวสารระหว่างหน่วยงานภาครัฐ เพื่อที่จะได้มีช่องทางในการนำข้อมูลข่าวสารดังกล่าวไปใช้ประโยชน์ทางด้านเศรษฐกิจที่อาศัยเทคโนโลยีระบบสารสนเทศเป็นตัวขับเคลื่อนตามยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐ ที่มุ่งเน้นให้เป็นระบบไทยแลนด์ ๔.๐ และเป็นการเพิ่มความสะดวกในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของรัฐทั้งทางตรงและทางอ้อม เพื่อประโยชน์สาธารณะ และอำนวยความสะดวกในการนำข้อมูลข่าวสารมาดำเนินการที่เกี่ยวข้องในทางเศรษฐกิจได้อย่างถูกต้อง รวดเร็ว มีประสิทธิภาพด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

(๑๐) ความเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ผลการสำรวจความคิดเห็นมีการเสนอความเห็นและข้อเสนอแนะในประเด็นต่าง ๆ เพิ่มเติม ดังนี้

- (๑๐.๑) เนื่องจากข้อมูลส่วนบุคคลมีกฎหมายกำหนดรองรับไว้ ๒ ฉบับ ได้แก่ พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการฯ และพระราชบัญญัติคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลฯ ซึ่งมีการกำหนดเกี่ยวกับการคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคลไว้ไม่สอดคล้องกันหรือมีรายละเอียดที่แตกต่างกัน ทำให้อาจมีประเด็นปัญหาในการปฏิบัติตามกฎหมายได้ จึงควรพิจารณาทบทวนบทบัญญัติที่เป็นประเด็นทำนองเดียวกันให้มีข้อกำหนดที่สอดคล้องกัน
- (๑๐.๒) ควรมีการจัดทำแพลตฟอร์มออนไลน์ที่ให้ประชาชนสามารถค้นหาข้อมูลข่าวสารของรัฐได้ง่ายและครอบคลุม ตลอดจนเพิ่มการประชาสัมพันธ์พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ให้ประชาชนทั่วไปตระหนักถึงสิทธิของตนในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร
- (๑๐.๓) การปรับปรุงพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ ควรมุ่งเน้นที่การเพิ่มความโปร่งใส การปกป้องสิทธิของประชาชน และการสอดคล้องกับเทคโนโลยีและบริบทในปัจจุบัน
- (๑๐.๔) ควรให้ทุกหน่วยงานสามารถตรวจสอบข้อมูลได้ภายใต้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารฯ โดยการให้ลงชื่อผู้ใช้ และรหัสผ่านในฐานะเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่เป็นรหัสตัวเดียวเข้าได้ทุกหน่วยงานเพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานให้เป็นไปโดยความรอบคอบ ภายใต้บทบัญญัติของกฎหมายต่างๆ โดยไม่ต้องเสียเวลาไปขอรหัสเพื่อเข้าถึงข้อมูลตามแต่ละหน่วยงาน เช่น ขอดูข้อมูลบุคคลล้มละลาย ต้องไปขอรหัสจากสำนักงานบังคับคดีก่อนจึงจะได้รหัสผ่านเข้าใช้งาน เป็นต้น
- (๑๐.๕) ในกรณีที่มีผู้ยื่นคำขอข้อมูลข่าวสารของราชการ โดยที่ข้อมูลดังกล่าวอาจมีข้อมูลส่วนบุคคลของบุคคลอื่นด้วย ซึ่งแม้ว่าเจ้าหน้าที่ผู้ให้ข้อมูลจะได้ปกปิดหรือตัดทอนข้อมูลส่วนบุคคลนั้นแล้วก็ตาม แต่บางครั้งในเนื้อหาของข้อมูลอาจยังทำให้ทราบได้ว่าหมายถึงบุคคลใดหรือเป็นข้อมูลของบุคคลใด และอาจมีการนำข้อมูลดังกล่าวไปเปิดเผยต่อสื่อสาธารณะ หรือใช้ในการฟ้องร้องดำเนินคดีต่อกัน อาจเป็นเหตุให้เจ้าหน้าที่ที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามกฎหมายอาจถูกร้องเรียนจากเจ้าของข้อมูลส่วนบุคคลนั้นด้วย ดังนั้น จึงเห็นควรให้มีบทบัญญัติที่เป็นการให้ความคุ้มครองเจ้าหน้าที่ที่เปิดเผยข้อมูลข่าวสารราชการตามขั้นตอนของกฎหมายและได้กระทำไปโดยสุจริตด้วย

๒๐. ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายของกฎหมายฉบับนี้ (ถ้ามี) มาประกอบการพิจารณาด้วยแล้วหรือไม่

ไม่ได้นำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมายดังกล่าวมาประกอบการพิจารณา เนื่องจากพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประกาศใช้ก่อนที่พระราชบัญญัติหลักเกณฑ์การจัดทำร่างกฎหมายและการประเมินผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๖๒ จะมีผลใช้บังคับ จึงไม่ได้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๒๑. หน่วยงานได้

๒๑.๑ ออกกฎหรือดำเนินการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่กฎหมายบัญญัติไว้ เพื่อที่ประชาชนจะสามารถปฏิบัติตามกฎหมายหรือได้รับสิทธิประโยชน์จากกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

(๑) การออกกฎกระทรวง ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๖ ฉบับ ได้แก่

(๑.๑) กฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง การจัดทำบัญชีแสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลตามมาตรา ๒๔ (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) และ (๙) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑.๒) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง ผู้มีสิทธิดำเนินการแทนผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถ คนเสมือนไร้ความสามารถ และผู้มีสิทธิดำเนินการแทนเจ้าของข้อมูลถึงแก่กรรม ตามมาตรา ๒๕ วรรคห้า แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑.๓) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๕๔๑) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง การขอขยายระยะเวลาการจัดเก็บเอกสารประวัติศาสตร์ตามมาตรา ๒๖ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๑.๔) กฎกระทรวง ฉบับที่ ๔ (พ.ศ. ๒๕๔๒) ออกตามความในพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เรื่อง กำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐในการมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ เป็นการทั่วไปหรือเฉพาะแก่บุคคลใด (ยกเลิกตามข้อ (๑.๖))

(๑.๕) กฎกระทรวงกำหนดหน่วยงานของรัฐที่ไม่ต้องนำประเภทข้อมูลข่าวสารส่วนบุคคลไปลงพิมพ์ในราชกิจจานุเบกษา ตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๔๖

(๑.๖) กฎกระทรวงกำหนดตำแหน่งเจ้าหน้าที่ของรัฐผู้มีอำนาจมีคำสั่งให้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๑๕ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ พ.ศ. ๒๕๖๕

- (๒) การออกประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการกำหนดให้หน่วยงานของรัฐ ต้องจัดให้มีข้อมูลข่าวสารของราชการอย่างน้อยดังต่อไปนี้ไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จำนวน ๘ ฉบับ ดังนี้
- (๒.๑) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๕๓ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและสุขภาพเป็นข้อมูล ข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๒.๒) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑๖ มกราคม ๒๕๕๘ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้าง ของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๒.๓) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๗ มกราคม ๒๕๕๙ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารตามเกณฑ์มาตรฐานความโปร่งใสและตัวชี้วัด ความโปร่งใสของหน่วยงานของรัฐเป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชน เข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสาร ของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๒.๔) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๐ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับงานวิจัยที่ใช้เงินงบประมาณเป็นข้อมูล ข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๒.๕) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๙ มีนาคม ๒๕๖๐ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับที่สาธารณะประโยชน์เป็นข้อมูลข่าวสาร ที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๒.๖) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๐ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายชื่อผู้เข้ารับการฝึกอบรมของ หน่วยงานต่าง ๆ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐
- (๒.๗) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง กำหนดให้ประกาศเชิญชวนทั่วไป ประกาศผลผู้ชนะการจัดซื้อจัดจ้าง และสัญญาที่ได้มีการอนุมัติสั่งซื้อหรือสั่งจ้าง เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติ ข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

(๒.๘) ประกาศคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๑ ธันวาคม ๒๕๖๑ เรื่อง กำหนดให้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับรายงานผลการตรวจสอบอาคาร ตามมาตรา ๓๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นข้อมูลข่าวสารที่ต้องจัดไว้ให้ประชาชนเข้าตรวจดูได้ ตามมาตรา ๙ วรรคหนึ่ง (๘) แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐

๒๑.๒ ดำเนินการอื่นเพื่อปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร
สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการได้ดำเนินการ ดังนี้

- (๑) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐถือเป็นนโยบายสำคัญที่ต้องปฏิบัติให้เกิดผลอย่างจริงจัง โดยต้องจัดโครงการให้ความรู้เพื่อให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานมีความรู้ความเข้าใจ ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ อย่างจริงจัง และต่อเนื่อง รวมทั้งให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งแต่งตั้งบุคคลหรือคณะกรรมการขึ้น เพื่อรับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้เป็นการเฉพาะ (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๔๑)
- (๒) เมื่อคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้คำแนะนำ หรือให้ความเห็นต่อเรื่อง ร้องเรียนให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัดและโดยด่วนที่สุด และหาก คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีคำวินิจฉัยให้หน่วยงานของรัฐ ถือปฏิบัติตามคำวินิจฉัยภายใน ๗ วันนับแต่วันที่รับทราบผลคำวินิจฉัย หากไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุผลสมควรให้ผู้บังคับบัญชาลงโทษทางวินัยทุกกรณี (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๔๒)
- (๓) สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรีเป็นหน่วยงานหลักในการเร่งรัดและติดตามผล การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ รวมทั้งรายงานผลการติดตามให้คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการทราบ (มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๔๒)
- (๔) ให้หน่วยงานของรัฐบริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชนด้วยความรวดเร็ว กรณีมี ข้อมูลพร้อมที่จะจัดหาให้ได้ ต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยรวดเร็วหรือภายในวันที่ รับคำขอ หรือกรณีที่ข้อมูลที่มีจำนวนมากหรือไม่สามารถดำเนินการให้แล้วเสร็จ ภายใน ๑๕ วัน จะต้องแจ้งให้ผู้ขอทราบภายใน ๑๕ วัน รวมทั้งแจ้งกำหนดวันที่จะ ดำเนินการแล้วเสร็จให้ผู้ขอข้อมูลทราบด้วย (มติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๗)
- (๕) กำหนดให้หน่วยงานของรัฐนำข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับประกาศประกวดราคา สอบราคา และผลการพิจารณาการจัดซื้อจัดจ้างในรอบเดือนเผยแพร่ผ่านทางเว็บไซต์ ของหน่วยงาน รวมทั้งเรื่องความโปร่งใส เรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและเรื่อง การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นหนึ่งในตัวชี้วัด (KPI) ประสิทธิภาพของหน่วยงาน ของรัฐทุกแห่ง ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๐ เป็นต้นไป (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๑ เมษายน ๒๕๔๙)
- (๖) ห้ามมิให้หน่วยงานของรัฐฟ้องคดีปกครองเพื่อเพิกถอนคำวินิจฉัยของ คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีคำวินิจฉัยให้หน่วยงานเปิดเผย ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ขอทราบ และต้องดำเนินการตามคำวินิจฉัยภายใน ๗ วัน

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ ๙ มีนาคม ๒๕๕๒ โดยเคร่งครัด หากเจ้าหน้าที่ของรัฐไม่ปฏิบัติตามโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร ให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการพิจารณาลงโทษทางวินัยทุกกรณี (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๕๒)

- (๗) ให้หน่วยงานของรัฐถือปฏิบัติในเรื่องการรายงานผลการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ผ่านทางเว็บไซต์ (มติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๑๐ มกราคม ๒๕๕๕)
- (๘) การดำเนินการส่งเสริม พัฒนาและสร้างความปลอดภัยในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ ดังนี้
 - (๘.๑) โครงการจัดตั้งศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการในส่วนท้องถิ่น
 - (๘.๒) โครงการประกวดศูนย์ข้อมูลข่าวสารของราชการ
 - (๘.๓) โครงการทดสอบความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐
 - (๘.๔) โครงการเสริมสร้างและพัฒนาเครือข่ายข้อมูลข่าวสารภาคประชาชน
 - (๘.๕) โครงการคลินิกข้อมูลข่าวสารเคลื่อนที่
 - (๘.๖) การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ เช่น การจัดทำข่าว/บทความ สรุปย่อคำวินิจฉัย การเผยแพร่ผลการประชุมการพิจารณาเรื่องร้องเรียนและการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์
- (๙) การพัฒนาระบบสารสนเทศข้อมูลข่าวสาร ได้แก่ การจัดทำชุดความรู้เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ (E-training) จำนวน ๘ ตอน การให้บริการศูนย์ข้อมูลข่าวสารอิเล็กทรอนิกส์ของราชการ (infocenter) ระบบการจัดการเรื่องร้องเรียนอุทธรณ์ด้วยระบบดิจิทัล
- (๑๐) การผลิตและเผยแพร่สื่อประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐

๒๒. ผลสัมฤทธิ์ของกฎหมาย

๒๒.๑ กฎหมายนี้มีการบังคับใช้หรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มีการบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๙ ธันวาคม ๒๕๕๐ โดยสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ในฐานะเป็นหน่วยงานผู้รับผิดชอบกฎหมายได้ดำเนินการขับเคลื่อนให้หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยดำเนินการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพตามหลักการคุ้มครองสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ อีกทั้งยังจะทำให้เกิดความโปร่งใสและตรวจสอบได้ในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมายของหน่วยงานของรัฐ ดังนี้

- (๑) ประชาชนรับรู้ถึงสิทธิในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ มากขึ้น อีกทั้งยังเป็นช่องทางในการแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองอีกทางหนึ่งด้วย
- (๒) หน่วยงานของรัฐเข้าใจบทบาทและหน้าที่ในการปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๕๐ โดยรู้ว่ามีหน้าที่ต้องเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ หรือข้อมูลข่าวสารบางประเภทอาจมีดุลพินิจไม่เปิดเผยก็ได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดไว้ตามมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๗ หรือมาตรา ๒๔

- (๓) การเสนอแนะมาตรการการเชิงนโยบายให้หน่วยงานของรัฐปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ให้เกิดผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เช่น กำหนดให้หน่วยงานของรัฐแต่งตั้งบุคคลหรือคณะกรรมการขึ้นเพื่อรับผิดชอบการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ รวมทั้งการกำหนดให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นตัวชี้วัดของหน่วยงานของรัฐในเรื่องความโปร่งใส เป็นต้น

๒๒.๒ หากมีการบังคับใช้ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้หรือไม่ อย่างไร

จากการบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนี้

(๑) ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นต่อประชาชน

- (๑.๑) มีโอกาสในการเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐมากขึ้น โดยจะเห็นได้จากจำนวนเรื่องร้องเรียนและเรื่องอุทธรณ์ที่เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ประชาชนที่ใช้สิทธิส่วนหนึ่งเพื่อปกป้องสิทธิของตนตามกฎหมายและอีกส่วนหนึ่งเป็นการใช้สิทธิทางการเมืองในการตรวจสอบความโปร่งใสในการปฏิบัติหน้าที่ตามกฎหมาย
- (๑.๒) ได้มีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและการตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ อันจะเป็นการส่งเสริมให้มีรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง
- (๑.๓) ได้รับการคุ้มครองสิทธิส่วนบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับข้อมูลข่าวสาร ส่วนบุคคลที่อยู่ในความครอบครองของหน่วยงานของรัฐ
- (๑.๔) ช่วยกระตุ้นและส่งเสริมการเรียนรู้และการมีส่วนร่วมของประชาชน ในกิจการของรัฐและประโยชน์สาธารณะ
- (๑.๕) ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับความเป็นธรรมในการพิทักษ์สิทธิของตน

(๒) ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นต่อหน่วยงานของรัฐ

- (๒.๑) ส่งเสริมให้มีการเปลี่ยนแปลงทัศนคติหรือค่านิยม การดำเนินงานของเจ้าหน้าที่ของรัฐ และหน่วยงานของรัฐให้มุ่งสู่ความเชื่อมั่นในหลักประสิทธิภาพ ประสิทธิผลและความโปร่งใส
- (๒.๒) มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผย หรืออาจไม่เปิดเผย เพื่อให้ชัดเจนต่อการปฏิบัติ โดยจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่ หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน
- (๒.๓) เสริมสร้างภาพลักษณ์ที่ดี สร้างความน่าเชื่อถือในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ รวมทั้งสร้างความมั่นใจในการให้บริการข้อมูลข่าวสารแก่ประชาชน

- (๓) นอกจากนี้พระราชบัญญัติฉบับนี้จะช่วยลดความเหลื่อมล้ำและสร้างความเป็นธรรมในสังคม ประกอบกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการโดยเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการบริการประชาชน จะช่วยลดอุปสรรคต่อการดำรงชีวิตของประชาชนในการติดต่อราชการและยังเป็นการส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชนให้ได้รับความสะดวกรวดเร็วในการรับบริการได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการบางกรณีเป็นการเปิดเผยเพื่อประโยชน์ต่อสาธารณะซึ่งมีผลกระทบในแง่ดีต่อระบบเศรษฐกิจ และสังคมในภาพรวม ทั้งยังเป็นการเสริมสร้างกระบวนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารภาครัฐให้เกิดความโปร่งใส เป็นธรรม และตรวจสอบได้ ทำให้ปัญหาทุจริตคอร์รัปชันลดลง

อย่างไรก็ตาม การบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ยังมีข้อจำกัดที่ทำให้ไม่อาจเกิดผลสำเร็จได้ตามเป้าหมายได้อย่างครบถ้วน ดังนี้

- (๑) เนื่องจากเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ต้องการให้ประชาชนมีโอกาสกว้างขวางในการเข้าถึงและรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ จึงได้กำหนดหลักการไว้ว่าผู้ขอไม่จำเป็นต้องมีส่วนได้เสียก็สามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการได้ ซึ่งจากการบังคับใช้กฎหมายที่ผ่านมาปรากฏว่ามีประชาชนได้ใช้สิทธิขอข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ต่อหน่วยงานของรัฐเป็นจำนวนมากและบางครั้งมีลักษณะเป็นการก่อกวนหรือสร้างภาระเกินสมควรในการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ ซึ่งการกระทำเช่นนี้อาจไม่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าว
- (๒) สิทธิของคนต่างด้าวตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ซึ่งนับตั้งแต่มีการประกาศใช้บังคับพระราชบัญญัตินี้ยังไม่ได้มีการออกกฎกระทรวงกำหนดสิทธิของคนต่างด้าวตามมาตรา ๘ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ แต่อย่างใด
- (๓) หน่วยงานของรัฐบางแห่งยังมีทัศนคติและไม่กล้าใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามที่มีประชาชนมาร้องขอ โดยมักจะใช้วิธีการปฏิเสธไว้ก่อนและให้คณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นผู้ชี้ขาด ซึ่งทำให้เรื่องอุทธรณ์ที่เข้าสู่การพิจารณาเป็นจำนวนมาก และส่งผลให้การพิจารณาวินิจฉัยเกิดความล่าช้า

๒๒.๓ ประชาชนมีภาระหรือรัฐมีต้นทุนที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอย่างไร

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่สำคัญเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและการตรวจสอบการใช้อำนาจอรัฐ อันจะเป็นการส่งเสริมให้มีรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง ดังนั้น

พระราชบัญญัติฉบับนี้จึงไม่มีการในการบังคับใช้กฎหมายแก่ประชาชนแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตาม ในการขอข้อมูลข่าวสารของราชการหน่วยงานของรัฐย่อมมีต้นทุน ในการดำเนินการจัดทำเอกสารหรือการสำเนาเอกสารให้แก่ผู้ขอ จึงมีประกาศ คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๗ พฤษภาคม ๒๕๔๒ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียมการขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูล ข่าวสารของราชการ ซึ่งได้กำหนดค่าธรรมเนียมการทำสำเนาโดยเครื่องถ่ายเอกสารไว้ ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในประกาศ และต่อมาได้มีประกาศคณะกรรมการข้อมูล ข่าวสารของราชการ ลงวันที่ ๒๕ ธันวาคม ๒๕๖๗ เรื่อง การเรียกค่าธรรมเนียม การขอสำเนา หรือขอสำเนาที่มีคำรับรองถูกต้องของข้อมูลข่าวสารของราชการ (ฉบับที่ ๒) ซึ่งได้กำหนดเรื่องการขอข้อมูลข่าวสารของราชการทางอิเล็กทรอนิกส์ ผู้ขอไม่ต้องเสียค่าธรรมเนียม และให้ถือว่า การส่งข้อมูลข่าวสารทางอิเล็กทรอนิกส์ เป็นการรับรองความถูกต้องของข้อมูลนั้นแล้ว

๒๒.๔ เกิดผลที่ไม่ได้คาดคิดหรือไม่พึงประสงค์หรือไม่

- (๑) แม้ว่าพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ จะใช้บังคับมากกว่า ๒๗ ปีแล้ว แต่เจ้าหน้าที่ของรัฐบางส่วนยังคงมีทัศนคติแบบเดิม ๆ อยู่ คือ เมื่อได้รับคำขอข้อมูลข่าวสารจะพิจารณาก่อนว่าเข้าข่ายยกเว้นหรือเงื่อนไข ที่กฎหมายกำหนดไว้ให้ไม่ต้องเปิดเผยหรือไม่ โดยไม่ไปพิจารณาถึงเจตนารมณ์ ของกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็น ข้อยกเว้น” แต่ในทางปฏิบัติเจ้าหน้าที่ของรัฐ “ปกปิดเป็นหลัก เปิดเผย เป็นข้อยกเว้น”
- (๒) เจ้าหน้าที่ของรัฐในหน่วยงานมีการหมุนเวียนหน้าที่ความรับผิดชอบ จึงส่งผล การบังคับใช้พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ไม่เกิดผล สำเร็จและมีประสิทธิภาพเท่าที่ควร เมื่อมีเจ้าหน้าที่คนใหม่มารับผิดชอบก็ต้องมา สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับพระราชบัญญัตินี้ใหม่ทุกครั้ง ซึ่งเป็นผลให้สำนักงาน คณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ต้องมีการจัดฝึกอบรมรวมทั้งไปเป็นวิทยากรให้ความรู้แก่เจ้าหน้าที่ในหน่วยงาน ของรัฐอย่างต่อเนื่อง

๒๓. กฎหมายนี้คุ้มค่าหรือได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ได้รับกับการะของประชาชนและ ทรัพยากรที่ใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่มีความคุ้มค่าและ ได้สัดส่วนเมื่อเทียบประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมได้รับกับการะของประชาชนและ ทรัพยากรที่รัฐต้องใช้ในการบังคับการให้เป็นไปตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เนื่องจาก พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่คุ้มครองสิทธิ ประชาชนในการเข้าถึงและได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ เพื่อแก้ปัญหาเรื่องสิทธิการรับรู้ ข้อมูลข่าวสารของราชการ และกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการ ที่หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะข้อยกเว้น ที่ไม่ต้องเปิดเผย เพื่อให้ชัดเจนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยจำกัดเฉพาะ ข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์

ที่สำคัญของเอกชน ดังนั้น แม้จะต้องใช้ทรัพยากรของรัฐเพื่อคุ้มครองสิทธิของประชาชน และพัฒนาระบบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผ่านทางช่องทางอิเล็กทรอนิกส์เพิ่มมากขึ้น เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการตรวจสอบ และสร้างความโปร่งใสในระบอบราชการ จึงถือว่ามี ความคุ้มค่ากับภาระของประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ

๒๔. สมควรยกเลิก แก้ไข ปรับปรุงกฎหมายหรือกฎหมายหรือไม่ อย่างไร

เนื่องด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เกิดผลสำเร็จเป็นส่วนใหญ่ และบางส่วนยังคงมีปัญหาในการบังคับใช้กฎหมาย จึงสมควรที่จะมีการปรับปรุงแก้ไขหรือเพิ่มเติมมาตรการต่าง ๆ ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น รวมทั้งให้เกิดความทันสมัยโดยการ นำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด และเพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายในการ ตรากฎหมายยิ่งขึ้น ดังนี้

- (๑) เพื่อแก้ไขปัญหาคำความซ้ำซ้อนของกฎหมาย เห็นควรกำหนดให้กฎหมายว่าด้วยข้อมูล ข่าวสารของราชการมีสถานะเป็นกฎหมายกลางในการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐใน เรื่องของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
- (๒) เพื่อแก้ไขปัญหาคำความชัดเจนของข้อมูลข่าวสารว่าข้อมูลข่าวสารใดเปิดเผยได้หรือไม่ เพียงใด รวมถึงข้อมูลหรือข่าวสารสาธารณะที่หน่วยงานของรัฐต้องเปิดเผยเป็นการทั่วไป ให้ประชาชนเข้าถึงได้โดยสะดวก จึงเห็นควรกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขใน การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการที่เป็นข้อมูลข่าวสารสาธารณะเพิ่มเติม กำหนด ข้อมูลข่าวสารของราชการที่ห้ามมิให้เปิดเผยให้ชัดเจนขึ้น และข้อมูลข่าวสารที่เจ้าหน้าที่ ของรัฐอาจใช้ดุลพินิจในการเปิดเผยแต่ทั้งนี้ต้องอยู่ภายใต้หลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่ กฎหมายกำหนด
- (๓) เพื่อเป็นการคุ้มครองสิทธิของประชาชนในการได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการ จึงเห็นควร กำหนดสิทธิในการร้องเรียน การอุทธรณ์ และการฟ้องคดีต่อศาลปกครอง กรณีการไม่ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการ หรือการไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการ วินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ให้เกิดความ ชัดเจนมากยิ่งขึ้น
- (๔) เพื่อแก้ไขปัญหาคำความบังคับใช้กฎหมายกับหน่วยงานอิสระของรัฐบางแห่งที่ไม่ปฏิบัติตาม พระราชบัญญัตินี้หรือไม่ปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผย ข้อมูลข่าวสาร จึงเห็นสมควรกำหนดมาตรการบังคับทางปกครองหรือมาตรการอื่นใด เพิ่มเติมเพื่อให้การบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายมีประสิทธิภาพมากขึ้น
- (๕) พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มาตรา ๙ วรรคสี่ บัญญัติว่า “คนต่างด้าวจะมีสิทธิตามมาตราสี่เพียงใดให้เป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง” ซึ่งพระราชบัญญัตินี้บังคับใช้มาเป็นเวลากว่า ๒๗ ปีแล้ว ยังไม่เคยมีการออกกฎกระทรวง กำหนดสิทธิของคนต่างด้าวในการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของราชการไว้อย่างใด จึงเห็นสมควรที่จะกำหนดสิทธิคนต่างด้าวประเภทนี้ไว้โดยอาจกำหนดเป็นสิทธิ ขั้นพื้นฐานตามหลักสิทธิมนุษยชนอันได้แก่สิทธิในการได้รู้ข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้อง กับตนเองหรือข้อมูลที่อาจกระทบสิทธิของบุคคลต่างด้าวโดยตรง
- (๖) เนื่องด้วยพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ เป็นกฎหมายที่ คุ้มครองสิทธิของประชาชนในการได้รู้ข้อมูลข่าวสารของราชการซึ่งเป็นสิทธิขั้นพื้นฐาน

ในการเข้ามามีส่วนร่วมในการตรวจสอบและแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง อันเป็นการส่งเสริมให้มีความเป็นรัฐบาลโดยประชาชนมากขึ้น ซึ่งมีสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นหน่วยงานหลักในการขับเคลื่อนและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายให้มีประสิทธิภาพ แต่โครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการเป็นหน่วยงานระดับสำนัก/กอง ภายใต้สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี อาจไม่สอดคล้องกับภารกิจและหน้าที่ประกอบกับปัจจุบันมีปริมาณเรื่องร้องเรียนและการอุทธรณ์เข้าสู่การพิจารณาของคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการและคณะกรรมการวินิจฉัยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นจำนวนมาก อีกทั้งยังถูกฟ้องดำเนินคดีปกครองต่อศาลปกครองกว่าร้อยคดี ดังนั้น เมื่อเปรียบเทียบกับปริมาณงานและจำนวนเจ้าหน้าที่ รวมทั้งอำนาจหน้าที่ในการบังคับใช้กฎหมายในปัจจุบันจึงไม่สอดคล้องกัน จึงเห็นสมควรให้มีการปรับปรุงโครงสร้างสำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีฐานะเป็นหน่วยงานระดับกรม มีฐานะนิติบุคคล โดยอาจเทียบเคียงกับสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ ซึ่งเป็นหน่วยงานที่ขึ้นตรงต่อนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ เพื่อขับเคลื่อนภารกิจการคุ้มครองสิทธิการรับรู้ข้อมูลข่าวสารของราชการให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒๕. สมควรดำเนินการอื่นเพื่อปรับปรุงประสิทธิภาพในการปฏิบัติตามและบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมาย หรือมีข้อเสนออื่นหรือไม่ อย่างไร

โดยที่พระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ มีเจตนารมณ์ที่สำคัญเพื่อให้ประชาชนมีโอกาสอย่างกว้างขวางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการดำเนินการต่าง ๆ ของรัฐ เพื่อประชาชนจะสามารถแสดงความคิดเห็นและใช้สิทธิทางการเมืองได้โดยถูกต้องกับความเป็นจริง รวมทั้งมีส่วนร่วมในกระบวนการบริหารและการตรวจสอบการใช้อำนาจอธิปไตย อันจะเป็นการส่งเสริมให้มีรัฐบาลที่บริหารบ้านเมืองอย่างมีประสิทธิภาพ โปร่งใส เป็นไปเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง นอกจากกำหนดสิทธิของประชาชนแล้ว พระราชบัญญัตินี้ยังกำหนดหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการที่อยู่ในความครอบครองหรือควบคุมดูแล โดยกำหนดหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของราชการที่หน่วยงานของรัฐมีหน้าที่ต้องเปิดเผย หรือเป็นข้อมูลข่าวสารที่เข้าลักษณะข้อยกเว้นที่ไม่ต้องเปิดเผย เพื่อให้ชัดเจนต่อการปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยจำกัดเฉพาะข้อมูลข่าวสารที่หากเปิดเผยแล้วจะเกิดความเสียหายต่อประเทศชาติหรือต่อประโยชน์ที่สำคัญของเอกชน แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดในการบังคับใช้กฎหมายให้มีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของกฎหมายคือเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งจะต้องมีความรู้ความเข้าใจ รวมทั้งต้องมีทัศนคติในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของราชการว่า “เปิดเผยเป็นหลัก ปกปิดเป็นข้อยกเว้น” ซึ่งสอดคล้องกับหลักธรรมาภิบาลในการปฏิบัติราชการว่าต้องเป็นไปตามหลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบ และหลักความคุ้มค่า เพื่อให้การปฏิบัติและการบังคับใช้กฎหมายเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ข้าพเจ้าขอรับรองว่าข้อมูลที่ปรากฏในรายงานนี้เป็นข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบ
และวิเคราะห์อย่างถี่ถ้วนแล้ว

ลงชื่อ

(นางยุพา ทวีวัฒนกิจบวร)

ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

๔ มีนาคม ๒๕๖๘

หน่วยงานผู้รับผิดชอบ สำนักงานคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารของราชการ

สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี

เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ว่าที่ร้อยตรี สุระชัย เอนกรัตน์ นิติกรชำนาญการพิเศษ

นางสาวยุภาวดี มีแสง นิติกรชำนาญการ

นางสาวทักษิญา วุฒิสิริธร นิติกร

โทร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๗๓ - ๔

โทรสาร. ๐ ๒๒๘๓ ๔๖๘๘

อีเมล oic@opm.go.th